RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 107.899 van 17 juni 2002
in de zaak A. 116.776/IX-3217.

In zake : Hilde LEFEVRE,
die woonplaats kiest bij
advocaten X. D'HULST en D. VAN DE SIJPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Doorniksewijk 66

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4 bus 1.

tussenkomende partij :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van ZWEVEGEM,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hilde LEFEVRE op 13 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 28 december 2001 houdende gedeeltelijke vernietiging van het besluit van de raad voor maatschappelijk welzijn van Zwevegem van 12 juli 2001 houdende vaststelling van de OCMW-rekening van het dienstjaar 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor verzoekster, van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat D. VAN DE SIJPE, die loco advocaat B. VAN DORPE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het OCMW van Zwevegem met een verzoekschrift van 18 maart 2002 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat geen gegeven zich tegen het inwilligen van die vraag verzet;

Overwegende dat verzoekster waarnemend ontvanger is van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn -hierna: OCMW- van Zwevegem; dat het bestreden besluit op grond van artikel 112, §3, van de organieke OCMW-wet het besluit van 12 juli 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Zwevegem houdende de vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2000, nietig verklaart, voor zover deze rekening betrekking heeft op een bedrag van 310.999 BEF aan onrechtmatig betaalde bedragen, in verband met de uitbetaling van de wedde aan het personeelslid Benedict PLANCKAERT wiens contract was afgelopen op 14 oktober 2000; dat het bestreden besluit een aantal consideransen bevat nopens de verantwoordelijkheid terzake van de ontvanger van het OCMW;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een aantal excepties opwerpt betreffende de ontvankelijkheid van de vordering; dat die excepties slechts worden onderzocht en er slechts uitspraak over moet worden gedaan indien de twee voormelde cumulatieve grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing, vervuld zijn, wat zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat verzoekster als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit meent te zullen ondergaan een financieel nadeel aanvoert; dat zij betoogt dat indien het bestreden besluit niet wordt geschorst, het een titel dreigt te worden op grond waarvan haar een bedrag van 7709,46 Euro (310.999 BEF) kan worden teruggevorderd, waardoor zij in ernstige financiële moeilijkheden dreigt te komen, dat de omvang van dit nadeel ten opzichte van de algehele economie van haar functie het volgens verzoekster ook moeilijk herstelbaar maakt en dat de situatie bovendien dreigt te worden herhaald naar aanleiding van de vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2001 terwijl, vermits zij slechts waarnemend ontvanger is, de wettelijke verplichtingen extra zwaar wegen;

Overwegende dat de gedeeltelijke vernietiging van het besluit van 12 juli 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende de vaststelling van de rekening over het dienstjaar 2000, voorzover het betrekking heeft op “een bedrag van 310.999 BEF aan onrechtmatig betaalde bedragen”, op zich niet tot gevolg heeft dat verzoekster ertoe gehouden is het voormelde bedrag te vereffenen; dat de bepalingen van artikel 131, §3 en §4, van de nieuwe gemeentewet, die krachtens artikel 87 van de OCMW-wet van overeenkomstige toepassing zijn op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, voorzien in een procedure die de ontvanger de mogelijkheid biedt bij de bestendige deputatie een schorsend beroep in te stellen tegen de schriftelijke vraag van het college van burgemeester en schepenen - te dezen het bevoegde orgaan van het OCMW - om een bedrag dat gelijkwaardig is aan het tekort dat, onder meer als gevolg van het afwijzen van bepaalde uitgaven op definitief afgesloten rekeningen, ter gelegenheid van een verificatie werd vastgesteld, in de kas te storten; dat de bestendige deputatie als administratief rechtscollege uitspraak doet over de aansprakelijkheid van de ontvanger en het bedrag van het tekort dat dientengevolge te zijnen laste wordt gelegd bepaalt; dat, indien het tekort is toe te schrijven aan het definitief afwijzen van bepaalde uitgaven, de ontvanger degenen die de onregelmatige betaling gedaan of bevolen hebben, ter verantwoording kan roepen teneinde de beslissing van de bestendige deputatie voor hen bindend en tegenstelbaar te laten verklaren; dat in dat geval de bestendige deputatie ook uitspraak doet over de aansprakelijkheid van de ter verantwoording

geroepen personen; dat de beslissing van de bestendige deputatie pas ten uitvoer wordt gelegd hetzij - indien de ontvanger tegen het besluit van de bestendige deputatie geen cassatieberoep bij de Raad van State stelt - na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 4, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, hetzij - indien de ontvanger wel een cassatieberoep bij de Raad van State stelt - na de verwerping van dat beroep door de Raad van State;

Overwegende derhalve dat, indien verzoekster wordt aangesproken om ingevolge de gedeeltelijke vernietiging van de rekening over het jaar 2000 het voormelde bedrag van 7709,46 euro in de kas van het OCMW van Zwevegem te storten, zij dan nog de mogelijkheid heeft daartegen op te komen en dat, pas na uitputting van de beroepsprocedure bedoeld in artikel 131 van de nieuwe gemeentewet, zal blijken of en, zo ja, in welke mate verzoekster aansprakelijk is voor het tekort dat ingevolge het bestreden besluit in de kas van het OCMW wordt vastgesteld, en ten belope van welk bedrag dat tekort te haren laste wordt gelegd; dat verzoekster dan ook voorbarig aanvoert dat ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zij een moeilijk te herstellen financieel nadeel zal lijden;

Overwegende dat de omstandigheid dat de situatie zich dreigt te herhalen voor de rekening over het dienstjaar 2001, als zodanig geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantoont dat verzoekster zou lijden ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit; dat dit besluit immers uitsluitend betrekking heeft op de rekening over het dienstjaar 2000; dat ook niet kan worden ingezien hoe de omstandigheid dat verzoekster waarnemend ontvanger is, tot een andere conclusie zou nopen;

Overwegende dat verzoekster voorts laat gelden dat indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet wordt geschorst, haar normale professionele functioneren in het gedrang komt, omdat zij dan langer in het ongewisse blijft over de wettigheid van de uitgaven dewelke zij heeft betaald;

Overwegende dat dit een vage bewering is die niet concreet aannemelijk wordt gemaakt; dat zoals de verwerende partij terecht stelt, het eigen is aan de functie van een ontvanger dat hij financiële verantwoordelijkheid draagt voor de financiële verrichtingen van het OCMW en dat in redelijkheid daarom lijkt te moeten worden aangenomen dat een ontvanger vanuit professioneel oogpunt

behoorlijk moet kunnen blijven functioneren wanneer zijn aansprakelijkheid voor welbepaalde uitgaven in het gedrang dreigt te komen; dat verzoekster niet aantoont dat dit in haar geval niet mogelijk zou zijn; dat dit laatste ook kan worden betrokken op de ter zitting geuite opmerking dat het bestreden besluit een aantal consideransen bevat aangaande de persoonlijke verantwoordelijkheid van de ontvanger, waarmede zij een moreel nadeel lijkt aan te voeren;

Overwegende dat verzoekster voorts betoogt dat ook het verder goede functioneren van de dienst de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit vergt omdat, alleen indien de schorsing wordt bevolen binnen een redelijke termijn, duidelijkheid kan worden verkregen over de wettigheid van de uitgaven, niet alleen voor het dienstjaar 2000, maar ook voor het dienstjaar 2001en dat, bij gebreke aan schorsing de definitieve vaststelling van de rekeningen vertraagd wordt;

Overwegende dat verzoekster hier lijkt te alluderen op een nadeel dat niet persoonlijk is, maar dat “de dienst” zou treffen; dat een dergelijk niet-persoonlijk nadeel de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet kan verantwoorden;

Overwegende dat verzoekster ten slotte laat gelden dat indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet wordt geschorst, Benedict PLANCKAERT nog langdurig in het ongewisse blijft over de wettigheid van het hem betaalde loon, dat verzoekster het niet uitgesloten acht dat zij ten aanzien van betrokkene “bewarende maatregelen” zal dienen te nemen, teneinde de mogelijkheid van terugvordering van de betaalde sommen niet te verliezen;

Overwegende dat het hier andermaal een niet-persoonlijk nadeel betreft dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet kan verantwoorden;

Overwegende derhalve dat verzoekster niet aantoont dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan lijden; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het verzoek tot tussenkomst van het OCMW van Zwevegem in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

<u>Artikel 2</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 3</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 2000 en twee, door :

de HH.	J . DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **J. DE BRABANDERE.**